

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedy Mgr. Vladimíra Čermáka a přísedících Romany Habčákové a Věry Janáčové,

takto:

Podle § 226 písm. b) trestního řádu se obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] ve [obec], okres [okres], bez zaměstnání, trvale bytem [adresa obžalovaného], přechodně bytem [adresa obžalovaného],

pro skutek spočívající v tom, že

v době od [datum] do [datum] v [anonymizováno], nejdříve jakožto fyzická osoba soukromě podnikající pod obchodním jménem [celé jméno obžalovaného] – [celé jméno obžalovaného], [IČO], se sídlem [adresa obžalovaného], a posléze již jako nepodnikatelský daňový subjekt, nepodal na Finančním úřadu v [anonymizováno]

- I. daňové přiznání k DPH za první čtvrtletí roku 2006 přesto, že byl až do [datum] registrován jako plátce DPH a přesto, že v době od [datum] do [datum] vystavil vůči společnostem a firmám [právníká osoba], [právníká osoba], [právníká osoba], [jméno] [příjmení] – [anonymizováno], [právníká osoba], a [anonymizováno] [právníká osoba] za provedené služby faktury č. 2006 až 2006 na celkovou částku 131.062,16 Kč a na DPH ve výši 24.902,20 Kč,

kdy v důsledku této jeho nečinnosti [ulice] úřad [obec] ve smyslu § 44 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb. dovodil, že daňová povinnost činí 0 Kč, ačkoli ve skutečnosti s přihlédnutím k tomu, že současně nedošlo ani k uplatnění nároku na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění ve výši 7.034 Kč, činila 17.868 Kč,

II. daňové přiznání k DPFO za rok 2006 přesto, že v daňových přiznáních k DPFO za léta 2003 a 2004 uplatnil jako daňově uznatelný výdej vytvoření rezervy ve výši 3.000.000 Kč určené k opravě domu [adresa] v obci [obec], zapsaného u Katastrálního úřadu pracoviště [obec] pro [územní celek] na [list vlastnictví], s tím, že oprava bude zahájena v roce 2005, přičemž tuto opravu v roce 2005 ani v roce 2006 nezahájil, a nemovitost byla dne [datum] v rámci dražby prodána, kdy v důsledku této skutečnosti byl podle § 7 odst. 5 zákona č. 593/1992 Sb. povinen v roce 2006 rezervu rozpustit a z částky 3.000.000 Kč daň z příjmů fyzických osob dodatečně odvést a dále přesto, že jeho příjmy z podnikatelské činnosti vyúčtované společností a firmám [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], [jméno] [příjmení] – [anonymizováno], [právnická osoba], [právnická osoba], [příjmení] spol. s r.o., [právnická osoba], [jméno] [právnická osoba], [anonymizováno] v.o.s., [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], Ing. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [právnická osoba], [právnická osoba], [anonymizována dvě slova] [obec] spol. s r.o., [právnická osoba], Ing. [jméno] [příjmení], [anonymizována dvě slova] [obec], Ing. [jméno] [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], [anonymizováno] [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], [jméno] [příjmení] – [anonymizována dvě slova], [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], [jméno] [příjmení], [anonymizována dvě slova] [obec], [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], Ing. [jméno] [příjmení], [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], [anonymizována dvě slova] [právnická osoba], [anonymizována dvě slova] s [anonymizováno], [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], [právnická osoba], [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [anonymizováno] [právnická osoba], [jméno] [příjmení] a [anonymizováno] [právnická osoba] fakturami č. 2006 až 2006 činily celkem 911.071 Kč, takže celkový daňový základ s přihlédnutím k daňově uznatelným výdajům ve výši 125.818 Kč dosáhl částky 3.785.253 Kč,

kdy v důsledku této jeho nečinnosti [ulice] úřad [obec] ve smyslu § 44 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb. dovedl, že daňová povinnost činí 0 Kč, ačkoli ve skutečnosti činila 1.159.292 Kč,

čímž způsobil Finančnímu úřadu [obec] škodu v celkové výši 1.177.260 Kč,

tedy ve větším rozsahu zkrátil daň a způsobil takovým činem značnou škodu,

čímž měšpácha t

treštný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, 3 písm. c) treštního zákona

zprošřuje

obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v [anonymizováno] ze dne 13.8.2009, sp. zn. 1Zt 58/2009.

Odůvodnění:

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] podnikal jako fyzická osoba, soukromě podnikající pod obchodním jménem [celé jméno obžalovaného] – [celé jméno obžalovaného], [IČO] se sídlem [ulice a číslo] v [anonymizováno]. Následně vyvíjel další činnost, a to jako nepodnikatelský daňový subjekt, až do [datum]. Za zdaňovací období do roku 2005, včetně, obžalovaný řádně podával daňová přiznání. Za tato období daňová přiznání pro obžalovaného zpracovávala jako daňová poradkyně [jméno] [příjmení], která byla současně spolupracující osobou. Od roku 2006 již [jméno] [příjmení] provozovala živnost samostatně, přesto však zastupovala obžalovaného [celé jméno

obžalovaného] v jednáních s finančním úřadem, a to na základě generální plné moci, kterou jí obžalovaný udělil dne [datum], která však dne [datum] byla omezena podle § 40 zákona č. 337/1992 Sb. o správě daní a poplatků. Na základě takto omezené generální plné moci již nebyla daňová poradkyně [jméno] [příjmení] oprávněna podávat za obžalovaného daňové přiznání u finančního úřadu. Sám obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v době od [datum] do [datum] v [anonymizováno] na finančním úřadě nepodal přiznání k dani z přidané hodnoty za první čtvrtletí roku 2006, když za toto období byl ještě plátcem daně z přidané hodnoty, jelikož registrován byl až do [datum], a to i přesto, že v době od [datum] do [datum] vystavil vůči společnostem a firmám [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [jméno] [příjmení] – [anonymizováno], [právnícká osoba] a [anonymizováno] [právnícká osoba] za provedené služby faktury s čísly 2006 až 2006 2008 na celkovou částku 131.062,16 Kč, a na DPH 24.902,20 Kč, přičemž v důsledku této jeho nečinnosti [ulice] úřad v [anonymizováno] ve smyslu § 44 zákona č. 337/1992 Sb. dovodil, že daňová povinnost je nulová, ačkoli ve skutečnosti s přihlédnutím k tomu, že nedošlo ani k uplatnění nároku na odpočet daní u přijatých zdanitelných plnění ve výši 7.034 Kč, činila jeho daňová povinnost částku 17.868 Kč. Daň dodatečně obžalovaný uhradil dne [datum] v plné výši.

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] Finančního úřadu v [anonymizováno] nepodal daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2006, a to přesto, že v daňových přiznáních k dani z příjmů fyzických osob za rok 2003 a 2004 uplatnil jako daňově uznatelný výdaj vytvoření rezervy v celkové výši 3.000.000 Kč určené k opravě domu [číslo] v obci [obec], který v té době vlastnil a který je u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, pracoviště [obec] pro obec Razová pod [list vlastnictví] s tím, že v roce 2005 zahájí opravu a rekonstrukci tohoto objektu. Obžalovaný však ani v roce 2005, ani v roce 2006 nezahájil opravu a rekonstrukci objektu, přičemž tato nemovitost byla dne [datum] v rámci exekučního řízení v dražbě prodána a obžalovaný byl podle § 7 odst. 2 zákona č. 593/1992 Sb. povinen v roce 2006 rezervu rozpustit a z celkové částky 3.000.000 Kč daň dodatečně odvést. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] však toto neučinil a daňové přiznání nepodal, a to i přesto, že měl příjmy z podnikatelské činnosti, které vyúčtoval společnostem a firmám [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [jméno] [příjmení] – [anonymizováno], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [příjmení] spol. s r.o., [právnícká osoba], [jméno] [právnícká osoba], [anonymizováno] v.o.s, [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], Ing. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [anonymizována dvě slova] [obec] spol. s r.o., [právnícká osoba], Ing. [jméno] [příjmení], [anonymizována dvě slova] [obec], Ing. [jméno] [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [anonymizováno] [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [jméno] [příjmení] – [anonymizována dvě slova], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [jméno] [příjmení], [anonymizována dvě slova] [obec], [právnícká osoba], [právnícká osoba], Ing. [jméno] [příjmení], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [anonymizována dvě slova] [právnícká osoba], [anonymizována dvě slova] s r.o., [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [anonymizováno] [právnícká osoba], [jméno] [příjmení] a [anonymizováno] [právnícká osoba] fakturami č. 2006 až 2006 a příjmy činily 911.071 Kč, přičemž s přihlédnutím k daňově uznatelným výdajům ve výši 125.818 Kč, činí základ daně 3.785.253 Kč. V důsledku nečinnosti obžalovaného [příjmení] úřad v [anonymizováno] podle § 44 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., dovodil, že daňová povinnost činí nula, ačkoliv ve skutečnosti s ohledem na uvedené příjmy obžalovaného činila daň 1.159.292 Kč. Takto obžalovaný svým jednáním způsobil Finančnímu úřadu v [anonymizováno] škodu ve výši 1.177.260 Kč.

V průběhu výše uvedeného období obžalovaného, jako daňová poradkyně, zastupovala [jméno] [příjmení], a to na základě plné moci ze dne [datum], která však byla dne [datum] omezena podle §

40 zákona č. 337/1992 Sb. o správě daní a poplatků a z toho důvodu nebyla daňová poradkyně oprávněna podávat za obžalovaného daňová přiznání, když tato byl povinen obžalovaný povinen podávat sám, a to s ohledem na ustanovením § 40 odst. 3 shora citovaného zákona o správě daní a poplatků a za období roku 2006 byl tedy obžalovaný [celé jméno obžalovaného] podat daňové přiznání do [datum]. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] vystavil daňové poradkyni speciální plnou moc, která byla Finančnímu úřadu v [anonymizováno] doručena až dne [datum], tedy po skončení lhůty uvedené v § 40 odst. 3 zákona č. 337/1992 Sb., přičemž tato lhůta nebyla prodloužena a daňová poradkyně již nebyla oprávněna za obžalovaného, jako daňový subjekt podat u Finančního úřadu v [anonymizováno] daňové přiznání. Následně obžalovaný [celé jméno obžalovaného] podal dodatečné přiznání k dani z příjmů fyzických osob, přičemž toto bylo finančním úřadem posouzeno jako žádost o přezkoumání rozhodnutí Finančního úřadu v [anonymizováno] ze dne [datum], přičemž Finančním ředitelstvím v [obec] rozhodnutím ze dne [datum] nebylo přezkoumání povoleno.

Tento skutkový děj soud zjistil z výpovědi svědků [jméno] [příjmení], ing. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], ze znaleckého posudku a z výpovědi znalkyně z oboru ekonomika, účetní evidence ing. [jméno] [příjmení], z protokolu o vydání věcí, z usnesení o vrácení věcí, z úředních záznamů o předání vrácené věci, z osvědčení, z protokolu finančního úřadu, ze zprávy finančního úřadu o kontrole daní z příjmů fyzických osob, z opravy, z protokolu o ústním jednání, ze zprávy finančního úřadu o kontrole DPH, z dopisu finančního úřadu, z vizích podání daňového přiznání, z rozhodnutí o zrušení registrace plátce DPH, z dodatečného platebního výměru, z přiznání k dani z tvorby zákonných rezerv, z exekučního rozhodnutí, z evidenční karty pozemku, z výpisu z evidence motorových vozidel, z dokladu [právníká osoba], z účetních dokladů, z výpisu z živnostenského rejstříku, z výpisu z účtu u CSOB, z účetních protokolů, z faktur, z úředního záznamu k účetním dokladům, z výpisu z obchodního rejstříku, ze spisu Policie ČR [anonymizováno] [číslo] [rok], zejména z protokolu o vydání věcí, z podnětu provedení daňové kontroly, ze spisu Policie ČR [anonymizováno] [číslo] [rok] a [anonymizováno] [číslo] [rok], z dodatečného platebního výměru, z daňového přiznání, z výzev odstranění vad podání, z rozhodnutí Finančního ředitelství v [obec] a nakonec i částečně z výpovědi obžalovaného [celé jméno obžalovaného].

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného], že v roce 2007 bylo proti němu zahájeno trestní stíhání pro podezření, že vystavuje fiktivní faktury svým zákazníkům, tyto faktury pak nezahrnuje do účetnictví a provádí nestandardní účetní operace. Od roku 2007, asi rok a půl byl vyšetřován policií, která se snažila zjistit důkazy, že vystavuje fiktivní faktury. Nebyla však zjištěna žádná takto vystavena fiktivní faktura. Z toho důvodu byl policií podán podnět finančnímu úřadu pro provedení kontroly u obžalovaného, jelikož byly zjištěny nezařazené účetní doklady za rok 2006. Celá účetní agenda byla zajištěna u daňového poradce. Šlo o daňová přiznání, výsledky, rozvahy a všechny analytické evidence, která je potřeba k tomu, aby bylo možno připravit daňové přiznání pro finanční úřad. V době, kdy mu bylo účetnictví zajištěno, policisty upozorňoval na to, že nemá podáno daňové přiznání. Materiály předal policií v měsíci květnu roku 2007 s tím, že veškeré materiály byly obžalovanému vráceny až dne [datum]. Ihned však byl podán podnět na [ulice] úřad v [anonymizováno] a byla provedena finanční kontrola za období roku 2004 a 2005. V rámci této kontroly nebyly zjištěny závady, v roce 2006 vzhledem k tomu, že nebylo podáno daňové přiznání, když toto bylo obžalovanému znemožňováno, byl mu vyměřen daňový základ ve výši 3.785.200 Kč. V rámci kontroly nebyly zjištěny žádné neoprávněné účetní operace a nebyly zjištěny žádné fiktivní faktury. [ulice] úřad dal dohromady účetní doklady, které mu byly poskytnuty a na základě toho vypočítal daň. Tato daň byla vypočítána bez ohledu a to, v jakém stavu jsou účetní doklady a jak byly účtovány. Sám finanční úřad poté vyřazoval náklady oprávněné, šlo přitom o položky, které by sám neúčtoval. Obžalovaný opakovaně poukazoval na to, že veškeré účetní doklady, které předal by nesloužily jako podklady pro vypracování daňového přiznání. Opakovaně

také uvedl, že mu nebylo umožněno vypracovat daňové přiznání. Dále uvedl, že podal dodatečné daňové přiznání, avšak finančním ředitelstvím nebyl povolen přezkum původního rozhodnutí.

K nemovitosti v obci [obec] [číslo] obžalovaný uvedl, že tato byla skutečně vydražena. Od majitele si ji však pronajal a pokračuje v opravách. Rekonstrukci prováděl v letech 2006, 2007 a 2008 a také v roce 2009. Nesouhlasí tedy s tím, že rezervy měly být rozpuštěny bez náhrady. Dále uvedl, že daňové přiznání za rok 2006 mělo mít zásadně nižší základ. Současně i konkretizoval, že veškeré účetní materiály byly předány policií v měsíci květnu 2007, šlo o účetní materiály za rok 2006 a tyto vydala jeho daňová poradkyně. Materiály mu byly vráceny až za čtyři měsíce, tři měsíce po výzvě finančního úřadu, aby předložil daňové přiznání. Obžalovaný uvedl dále, že výzva byla zaslána daňové poradkyni paní [příjmení].

Obžalovaný se rovněž vyjádřil k plné moci, kterou udělil v roce 1995 jako daňové poradkyni paní [příjmení], která ho zastupovala. Uvedl, že sám nikdy s finančním úřadem nejednal, s tímto jednala paní [příjmení]. Dále obžalovaný sdělil, že s paní [příjmení] měl domluveno, že zpracuje daňové přiznání za rok 2006. K tomu však již nedošlo, poněvadž poté, co mu byly účetní materiály policií vráceny, byla u něj zahájena finanční kontrola. Rovněž tak ke kontrole dani z přidané hodnoty uvedl, že přiznání si zpracovával sám, toto neměl zcela připravené, domnívá se, že by jeho povinnost byla nulová. V průběhu dokazování obžalovaný uvedl, že dodatečně daň z přidané hodnoty za uvedené období uhradil, což také doložil dokladem o zaplacení daně.

S ohledem na obhajobu obžalovaného, soud v rámci dokazování vyslechl jednak svědkyně, a to pracovnice Finančního úřadu v [anonymizováno] ing. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], dále se zabýval všemi listinnými materiály, které byly obsahem spisu před podáním obžaloby, dále si vyžádal z Finančního úřadu v [anonymizováno] finanční spis k daňovému subjektu [celé jméno obžalovaného] a přibral k věci znalkyni z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence ing. [jméno] [příjmení], která vypracovala ve věci znalecký posudek a následně tento znalecký posudek doplnila a byla také opakovaně vyslechnuta v rámci hlavního líčení. Soud se také zabýval příloženými trestními spisy, které se vztahují k osobě obžalovaného. Po provedení všech důkazů v hlavním líčení poté dospěl soud k závěru, že je nutno rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Svědkyně ing. [jméno] [příjmení], pracovnice Finančního úřadu v [anonymizováno] potvrdila, že prováděla kontrolu u obžalovaného [celé jméno obžalovaného], a to u daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2006. Zejména potvrdila, že obžalovaný daňové přiznání nepodal a proto byla poslána výzva na kterou obžalovaný nereagoval. Z toho důvodu mu byla vyměřena daň ve výši nula. Poté byla provedena kontrola u daňové poradkyně paní [příjmení], která byla zplnomocněna daňovým subjektem k tomu, aby kontrola proběhla. V rámci této kontroly byly předloženy faktury, které byly příjmem obžalovaného, rovněž byly předloženy výdajové doklady. V rámci kontroly byly zjištěny neoprávněné výdaje, šlo o autoprovoz a nákupy pil. Stěžejním problémem bylo to, že obžalovaný si v roce 2003 a 2004 vytvářel rezervu ve výši 1.500.000 Kč za každý rok, což mělo být na opravu objektu. Tato měla proběhnout v roce 2005, k čemuž však nedošlo. V roce 2006 měl proto obžalovaný rezervu rozpustit v rámci svých výdajů. Svědkyně také potvrdila, že obžalovaný byl v průběhu kontroly několikrát přítomen jednání na finančním úřadě a byl vyzván k tomu, aby doložil doklady, ačkoliv slíbil, že je doloží, toto neučinil. Obžalovaný doložil pouze část účetních dokladů. Byl také upozorněn na to, že rezervu, kterou vytvářel měl rozpustit, když navíc nemovitost, kterou měl rekonstruovat, již neměl ve svém vlastnictví. V důsledku kontroly byl proto zjištěn daňový základ, do něhož byla také zahrnuta rezerva ve výši 3.000.000 Kč. Svědkyně však také potvrdila, že obžalovaný ji sám osobně sdělil, že doklady mu odebrala policie.

Svědkyně ing. [příjmení] dále upozornila, že jelikož prostředky, které byly vytvořeny v rámci rezervy nebyly čerpány, měly být rozpuštěny. Závěrem svědkyně sdělila, že v rámci kontroly byly pracovníkům finančního úřadu k dispozici faktury, pokladní deník a veškeré výdajové doklady, které subjekt uplatňoval. Jiné účetní doklady finanční úřad neměl k dispozici a finanční úřad tedy

vycházel pouze z těch účetních dokladů, které mu byly předloženy, žádné fiktivní faktury u obžalovaného zjištěny nebyly.

Svědkyňe [jméno] [příjmení] potvrdila, že jako pracovnice finančního úřadu vyměřovala dodatečně daň u obžalovaného za rok 2006. K tomu měla k dispozici zprávu o kontrole u obžalovaného a rovněž jednala i s obžalovaným. Daň byla následně vypočítána podle zákona o dani z příjmů č. 586/1992 Sb., a to § 7 na základě příjmů a výdajů. Za rok 2006 se však daň u obžalovaného počítala podle § 10 zákona o dani z příjmů. Dále svědkyně uvedla, že proti platebnímu výměru za daň za rok 2006 nebyly podány žádné námitky. Svědkyně rovněž potvrdila, že za rok 2006 bylo podáno v březnu 2010 daňové přiznání, to však nemělo všechny náležitosti, proto byl obžalovaný vyzván k odstranění vad podání. Toto podání však nebylo možno považovat za řádné podání, proto byl podán návrh na přezkum rozhodnutí a Finančním ředitelstvím v [obec] nebyl přezkum povolen. Svědkyně dále doplnila, že v době, kdy připravovala platební výměr měla k dispozici protokol o jednání z daňové kontroly a na základě toho vyměřila daň. Svědkyně také potvrdila, že obžalovaný měl daňového poradce, a to paní [jméno] [příjmení], která měla generální plnou moc. Generální plná moc byla nějak omezena, avšak svědkyně si nevzpomíná v jakém rozsahu.

Svědkyňe [jméno] [příjmení] potvrdila, že zpracovávala pro obžalovaného daňová přiznání, a to i za rok 2006, avšak obžalovaný jí nepředložil žádné účetní doklady.

Z výše uvedených důkazů tedy nepochybně vyplývá, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] za rok 2006 nepodal přiznání k dani z příjmů fyzických osob a rovněž nepodal přiznání k dani z přidané hodnoty. Z toho důvodu se proto soud zabýval všemi závažnými skutečnostmi důležitými pro posouzení subjektivní stránky jednání obžalovaného. Jak již bylo výše uvedeno, obžalovaný již v roce 1995 udělil [jméno] [příjmení] generální plnou moc pro zastupování ve věcech daní. Z generální plné moci však vyplývá, že dne [datum] byla tato plná moc omezena o § 40 zákona č. 337/1992 Sb. o správě daní a poplatků. Podle § 40 odst. 3 citovaného zákona, daňové přiznání nebo hlášení se podává nejpozději do [číslo] roku následujícího po uplynutí ročního zdaňovacího období. Jedná-li se o poplatníka, jemuž přiznání zpracovává daňový poradce, stanovuje se lhůta k podání přiznání do [číslo] roku následující po uplynutí zdaňovacího období. To platí jen, je-li příslušná plná moc k zastupování uložena u správce daní před uplynutím neprodloužené lhůty. Z citovaného ustanovení zákona č. 337/1992 Sb., tedy vyplývá, že nemá-li daňový subjekt daňového poradce, musí podat přiznání k dani nejpozději do [číslo] následující roku. Obžalovaný tedy měl toto přiznání podat do uvedeného data, respektive do [datum], když bylo nutno posunout konec lhůty na pracovní den. Na základě omezené generální plné moci nebyla [jméno] [příjmení] oprávněna zastupovat obžalovaného při podání daňového přiznání za období roku 2006. Z materiálů Finančního úřadu v [anonymizováno] a také z výpovědi znalkyně vyplynulo, že následně obžalovaný [celé jméno obžalovaného] dal speciální plnou moc [jméno] [příjmení] pro zpracování daňového přiznání, tato však byla Finančnímu úřadu v [anonymizováno] dodána dne [datum], tedy již po skončení lhůty, která běžela daňovému subjektu, tedy obžalovanému. Nedošlo přitom k prodloužení této základní lhůty a jelikož tato skončila, nebylo možno ji prodloužit. Přesto výzva k podání daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob, která byla vyhotovena Finančním úřadem v [anonymizováno] dne [datum] byla doručena pouze daňové poradkyni [jméno] [příjmení], která tuto převzala dne [datum]. Výzva tedy nebyla doručena obžalovanému. Jelikož tedy obžalovaný do dne [datum] fakticky i formálně neměl daňovou poradkyni a lhůta pro podání daňového přiznání tedy skončila, měla být výzva finančního úřadu doručena zejména obžalovanému. Toto se však nestalo.

Soud se proto zabýval tím, zda v daném případě lze dovodit v jednání obžalovaného úmysl, a to buď přímý nebo nepřímý dopustit se následku uvedeného v trestním zákoně, tedy zejména porušit zájem státu na správném vyměření daně, cla, pojistného na sociálním zabezpečení nebo zdravotním pojištění, poplatku nebo jiné podobné povinné platby na příjmech z těchto povinných plateb. Soud přitom bral v úvahu i tu skutečnost, že tohoto jednání se lze dopustit i tím, že daňové přiznání vůbec není podáno.

Soud proto k věci přibral znalkyni z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence ing. [jméno] [příjmení], která měla k dispozici trestní spis, jakož i prvotní účetní doklady za rok 2006 fyzické osoby [celé jméno obžalovaného], dále rozvahu za rok 2006 a výkaz zisků a ztrát za rok 2006, rovněž evidenci majetku, podklady pro tvorbu opravných položek k pohledávkám, účetní protokoly a poklady pro tvorbu a zúčtování rezerv na opravy majetku a dále účetní deník, roční obrátovou předvahu, knihu přijatých faktur a knihu vydaných faktur, vše za rok 2006. Znalkyně ve svém původním znaleckém posudku a následně i u soudu v rámci hlavního líčení konstatovala, že obžalovaný byl povinen podat daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2006 ve lhůtě do [datum], daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za první čtvrtletí roku 2006 ve lhůtě do [datum] a daňové přiznání za druhé čtvrtletí roku 2006 ve lhůtě do [datum]. Znalkyně konstatovala, že v případě daně z přidané hodnoty byl obžalovaný povinen za první čtvrtletí roku 2006 odvést 17.868 Kč a za druhé čtvrtletí mu nevznikla povinnost odvést daň z přidané hodnoty. Znalkyně uvedla, že pokud jde o daň z příjmů za rok 2006, měl obžalovaný rozpustit rezervu ve výši 3.000.000 Kč, přičemž však obžalovaný dle dodatečných přiznání měl vytvářet novou rezervu, a to na bytový dům na ulici [příjmení] [číslo] jehož je vlastníkem. Rezerva měla být vytvářena na dvě zdaňovací období, tj. rok 2006 a 2007 v částce 3.750.000 Kč v každém roce. Rezerva byla proúčtována v roce 2006 na stranu MD účtu 552 – rezervy zákonné v částce 3.750.000 Kč. Tak došlo ve zdaňovacím období roku 2006 fakticky ke snížení daňového základu o částku 750.000 Kč. Znalkyně však dále konstatovala, že na základě předložených materiálů bylo od počátku daňové řízení ve věci daňové kontroly a vyměření dani za zdaňovací období 2006 postiženo procesními vadami, a to z toho důvodu, že generální plná moc udělená poradkyni [jméno] [příjmení] dne [datum] byla dne [datum] omezena o § 40 zákona č. 337/1992 Sb. o správě daní a poplatků. Tato plná moc již tedy nemohla sloužit k prodloužení lhůty pro podání daňového přiznání. Pokud tedy nebyla uložena speciální plná moc k podání daňového přiznání za zdaňovací období roku 2006 daňovou poradkyní ve lhůtě do [datum], byl [celé jméno obžalovaného] povinen podat daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2006 podle § 40 odst. 3 věty první zákona č. 337/1992 Sb. do tří měsíců po uplynutí zdaňovacího období, tj. do [datum]. S ohledem na omezení plné moci byl správce daně povinen doručovat písemnosti jak daňovému subjektu, tak i jeho zástupci. V tomto případě byl tedy správce daně povinen doručit výzvu k podání daňového přiznání zejména daňovému subjektu, tedy obžalovanému. Pokud výzva daňovému subjektu nebyla doručena, považuje se za nedoručenou a správce daně tedy nemůže vyměřit daň ve výši 0 Kč. Dle názoru znalkyně proto byl obžalovaný oprávněn podat dodatečné daňové přiznání na daňovou povinnost nižší, případně i daňové přiznání řádné, neboť daň nebyla vyměřena.

S ohledem na závěry znalkyně byl od Finančního úřadu v [anonymizováno] vyžádán finanční spis daňového subjektu [celé jméno obžalovaného], přičemž byla provedena kopie tohoto spisu u soudu a spis byl následně předložen znalkyni, aby doplnila znalecký posudek. Znalkyně takto učinila a byla rovněž vyslechnuta v rámci hlavního líčení, přičemž opakovaně uvedla, že správce daně vyzval pouze [jméno] [příjmení] k podání daňového přiznání, která však k tomuto nebyla zplnomocněna. Znalkyně opět odkázala na omezení generální plné moci o § 40 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků a opakovaně uvedla, že daňové přiznání za zdaňovací období roku 2006 byl povinen podat obžalovaný [celé jméno obžalovaného] ve lhůtě do [datum]. Pokud tak neučinil, byl správce daně povinen daňový subjekt, tedy obžalovaného, k této povinnosti vyzvat. Tuto výzvu však měl doručit daňovému subjektu, tedy obžalovanému, jelikož v době, kdy měl obžalovaný podat daňové přiznání, neměl zplnomocněnou daňovou poradkyni. Znalkyně poukázala také na § 31 odst. 8 písm. a) zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, kdy správce daně je povinen prokázat doručení vlastních písemností daňovému subjektu. To se však nestalo. Znalkyně rovněž poukázala na rozhodnutí Finančního ředitelství v [obec], kterým bylo rozhodnuto, že se nepovoluje přezkoumání rozhodnutí Finančního úřadu v [anonymizováno], když z tohoto rozhodnutí nevyplývá, že by se finanční ředitelství zabývalo otázkou řádného doručování rozhodnutí ze strany správce daně ve vztahu k daňovému subjektu. Znalkyně rovněž poukázala na skutečnost, že finanční úřad při stanovení daně za rok 2006 neměl k dispozici všechny podklady, když zejména

neměl účetní knihy, ani účetní uzávěrku a daň za rok 2006 nebyla daňovému subjektu stanovena na základě zpracovaného účetnictví, ale pouze na základě vydaných faktur a příjmových a výdajových pokladních dokladů. Znalkyně se rovněž vyjadřovala k případné rezervě, kterou měl obžalovaný následně vytvářet, když tato do účetnictví byla zanesena dne [datum] a Finančním úřadem v [anonymizováno] nebyla uznána, soud však v rámci dokazování se touto skutečností nezabýval, a to z důvodů, které budou níže uvedeny.

Podle § 44 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., nebylo-li podáno daňové přiznání nebo hlášení dodatečné daňové přiznání nebo hlášení včas, a to ani po výzvě správce daně, nebo nebyly-li na výzvu ve stanovené lhůtě odstraněny vady, je správce daně oprávněn zjistit základ daně a stanovit daň podle pomůcek, které má k dispozici nebo, které si sám opatří, a to i bez součinnosti s daňovým subjektem. Pokud daňový subjekt nepodá daňové přiznání nebo hlášení ani na výzvu správce daně, je správce daně oprávněn předpokládat, že daňový subjekt vykázal v daňovém přiznání nebo hlášení, daň ve výši nula.

Ačkoliv se Finanční ředitelství v [obec] ve svém rozhodnutí ze dne [datum] fakticky nezabývalo způsobem doručování rozhodnutí, případně výzev obžalovanému, když vycházelo z toho, že doručováno bylo řádně, zabýval se soud tím, zda skutečně lze z pohledu zákona č. 337/1992 Sb. konstatovat, že bylo doručováno v daném v rámci daňového řízení správně, tedy osobám, které mají osobně písemnosti převzít. Z listinných materiálů, zejména pak z daňového spisu Finančního úřadu v [anonymizováno] daňového subjektu [celé jméno obžalovaného], jakož i z materiálů založených v trestním spise, zejména ověřené fotokopie generální plné moci udělené obžalovaným [jméno] [příjmení] vyplývá, že generální plná moc byla omezena o § 40 zákona č. 337/1992 Sb. konstatovat, že bylo doručováno v daném případě v rámci daňového řízení správně, tedy osobám, které mají osobně písemnosti převzít. Z listinných materiálů, zejména pak z daňového spisu Finančního úřadu v [anonymizováno] daňového subjektu [celé jméno obžalovaného], jakož i z materiálů založených v trestním spise, zejména ověřené fotokopie generální plné moci udělené obžalovaným [jméno] [příjmení] vyplývá, že generální plná moc byla omezena o § 40 zákona č. 337/1992 Sb. a obžalovaný měl daňové přiznání podat do konce lhůty uvedené v ustanovení § 40 odst. 3 zákona č. 337/1992 Sb., což však neučinil, když koncem měsíce března vyhotovil speciální plnou moc pro [jméno] [příjmení] k zastupování, která však byla finančnímu úřadu dodána dne [datum], tedy již po lhůtě uvedené v citovaném ustanovení. Z materiálů uvedených v trestním spise, jakož i ve spise finančního úřadu vyplývá, že nedošlo k prodloužení lhůty k podání daňového přiznání a formálně [jméno] [příjmení] nebyla oprávněna k podání daňového přiznání za obžalovaného v následujícím období. Zejména však bylo prokázáno, že obžalovanému nebyla doručena výzva k podání daňového přiznání v souladu s ustanovením § 44 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb. a finanční úřad tedy nebyl oprávněn předpokládat, že byla stanovena daň ve výši nula. Přes tyto nedostatky však obžalovaný předal veškeré materiály [jméno] [příjmení], které však následně byly vydány policií v rámci prověřování další trestné činnosti a následně již byla provedena kontrola Finančním úřadem v [anonymizováno], ze které vyplynuly výše uvedené skutečnosti. Soud tedy konstatoval, že v daném případě neměl [ulice] úřad v [anonymizováno] vydat rozhodnutí ve kterém byla stanovena daňová povinnost u obžalovaného ve výši nula. [ulice] úřad měl řádně doručit výzvu obžalovanému a teprve poté, co by obžalovaný na tuto výzvu buď reagoval nebo nereagoval, měl finanční úřad podniknout další kroky směřující k výpočtu daně fyzické osoby. Sám obžalovaný si byl nepochybně vědom toho, že je povinen podat přiznání k dani za uvedené období, přičemž tak nebylo jednoznačně prokázáno, že by si byl vědom toho, že je tak povinen učinit do [datum], případně nebylo prokázáno, že by věděl, že lhůta již uplynula a tuto nelze prodloužit a nemůže tedy ani za něj podat daňové přiznání daňová poradkyně v základě speciální plné moci ve lhůtě do [datum]. Nebylo tedy v tomto případě prokázáno, že by obžalovaný chtěl krátiť daň tím, že by daňové přiznání vůbec nepodal. Nelze v tomto případě vyvrátit obhajobu obžalovaného v tom smyslu, že daňové přiznání měl podat prostřednictvím daňové poradkyně [jméno] [příjmení]. Senát proto konstatoval, že pokud jde o daň z příjmů fyzických osob nebylo v daném případě

prokázáno, že by obžalovaný jednal v úmyslu, a to jak přímém, tak nepřímém dopustit se trestného činu krácení daně. Jelikož tedy v tomto případě nebyl prokázán úmysl obžalovaného, soud se již nezabýval tím, v jaké výši fakticky měla být daň odvedena, případě zda mohla či nemohla být zaúčtována rezerva na rekonstrukci domu na ulici [příjmení] v [anonymizováno], když v tomto případě tyto skutečnosti již nemají žádný vliv na posouzení subjektivní stránky jednání obžalovaného. Přesto senát konstatoval, že v daném případě, a to zejména s ohledem na závěry znalkyně, nelze jednoznačně určit jaká byla výše daně, kterou obžalovaný má zaplatit za zdaňovací období roku 2006.

Pokud jde o daň z přidané hodnoty, bylo prokázáno, že obžalovaný dodatečně tuto daň uhradil, přičemž s ohledem na její výši má soud za to, že v daném případě zanikla trestnost tohoto jednání a nelze proto ani v tomto případě dospět k závěru, že se obžalovaný dopustil jednání, které by zakládalo jeho trestní odpovědnost.

Po zvážení všech výše uvedených skutečností, zejména zhodnocení důkazů provedených v hlavním líčení, a to i znaleckých posudků a výslechu znalkyně má soud za to, že byť skutek se stal, tento s ohledem na absenci subjektivní stránky na straně obžalovaného nelze právně kvalifikovat jako trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, 3 písm. c) trestního zákona, ani jako jiný trestný čin a soud proto podle § 226 písm. b) trestního řádu obžalovaného [celé jméno obžalovaného] pro shora popsany skutek právně kvalifikovaný jako trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, 3 písm. c) trestního zákona obžaloby zprostil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále, a to buď ústně do protokolu nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Poškozený může podat odvolání pouze pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Okresní soud v Bruntále
dne 20.4.2012

Mgr. Vladimír Čermák, v.r.
-předseda senátu-

Za správnost vyhotovení:
J. Brisudová